

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.481 van 13 maart 2009
in de zaak RvV X

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 september 2008 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die loco advocaat Z. OTHMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster, die met een paspoort voorzien van een visum België binnenkwam, diende op 7 december 2006 een aanvraag in tot vestiging in functie van haar Belgische echtgenoot. Verzoekster werd in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 6 mei 2007.

1.2. Op 9 december 2006 vertrok verzoekster opnieuw naar Marokko. Zij werd ingevolge haar vertrek ambtshalve afgevoerd van de bevolkingsregisters.

1.3. Op 14 december 2006 diende verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een terugkeervisum bij het Belgische Consulaat-generaal in Casablanca, Marokko.

1.4. Bij schrijven van 18 december 2006 informeerde de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de echtgenoot van verzoekster aangaande de aanvraag tot afgifte van een terugkeervisum. Tevens werd de echtgenoot gevraagd om mee te delen of hij de komst van verzoekster nog wenste, en, indien dit niet het geval was, het bewijs over te maken dat hij een echtscheidingsprocedure had opgestart.

1.5. Bij schrijven van 22 december 2006 deelde de echtgenoot van verzoekster mee dat hij niet wenste dat zijn echtgenote hem in België zou vervoegen. Deze mededeling werd in een schrijven van 26 december 2006 hernomen.

1.6. Op 4 januari 2007 meldde de echtgenoot van verzoekster zich aan bij de lokale politie in Antwerpen om tegen verzoekster een klacht neer te leggen wegens schijnhuwelijk.

1.7. Op 15 januari 2007 besliste de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot een voorlopig uitstel van de beslissing inzake de vestigingsaanvraag daar een bijkomend onderzoek nodig was.

1.8. Op 16 januari 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging.

1.9. Op 13 februari 2007 werd verzoekster de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ter kennis gebracht waarbij het terugkeervisum geweigerd werd. Tegen deze beslissing stelde verzoekster een beroep in bij de Raad van State.

1.10. Teneinde het bestuur te verplichten een visum gezinshereniging af te leveren dagvaardde verzoekster op 20 maart 2007 de Belgische Staat om voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te verschijnen.

1.11. Bij vonnis van 24 mei 2007 verklaarde de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de vordering ongegrond. Tegen dit vonnis stelde verzoekster hoger beroep in bij het hof van beroep te Brussel.

1.12. Bij arrest van 18 december 2007 besliste het hof van beroep te Brussel dat verzoekster een visum diende afgeleverd te worden om haar toe te laten het Rijk binnen te komen om zich te vestigen met haar echtgenoot.

1.13. Op 9 januari 2008 kwam verzoekster, die in het bezit was van een paspoort voorzien van een visum, België opnieuw binnen.

1.14. Op 21 maart 2008 diende verzoekster zich aan bij de vreemdelingendienst van de stad Antwerpen. Zij werd *'in het kader van haar vestigingsaanvraag'* in het bezit gesteld van een bijlage 15.

1.15. Bij schrijven van 2 april 2008 deelde verzoekster aan de vreemdelingendienst van de stad Antwerpen mee dat zij een aanvraag tot vestiging indiende op 21 maart 2008 en dat zij ingevolge een vonnis van de vrederechter op een afzonderlijk adres verbleef, alwaar een adrescontrole kon gebeuren.

1.16. De vreemdelingendienst van de stad Antwerpen vroeg op 22 juli 2008 per fax instructies aan de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid over de mogelijke afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F kaart) aan verzoekster. In dit faxbericht werd expliciet vermeld dat verzoekster niet samenwoonde met haar echtgenoot aangezien er echtelijke problemen waren.

1.17. Op 22 juli 2008 werd verzoekster in het bezit gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F kaart), geldig tot 22 juli 2013.

1.18. Op 12 september 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 17 november 2008 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 54 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf

(...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Uit het verslag van samenwoning d.d. 28.07.2008 van de politie van Antwerpen blijkt dat betrokkene en de echtgenoot sedert 22.07.2008 niet meer onder hetzelfde dak wonen en dit wegens echtelijke problemen (vonnis vrederechter). Er werd door de politie een p.v. opgesteld met als nr AN40LB008951/2008 In de woning (het adres van betrokkene) bevinden zich enkel haar kleren.

Er is geen gezamenlijke vestiging. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

Luidens artikel 39/81, eerste lid, iuncto artikel 39/72, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dient verweerder de griffier binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep in voorkomend geval een nota met opmerkingen te bezorgen. Vermits de kennisgeving gebeurde op 22 december 2008 was dus de laatste dag om de nota neer te leggen dinsdag 30 december 2008. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat de nota die per aangetekend schrijven van 31 december 2008 aan de griffie werd bezorgd laattijdig is. Bijgevolg wordt deze nota, in toepassing van artikel 39/59, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet, ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Gegrondheid van het beroep.

3.1. Verzoekster voert in een eerste middel een schending aan van de hoorplicht op zich en in combinatie met het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtzekerheids- en vertrouwensbeginsel.

Met betrekking tot de schending van het vertrouwensbeginsel voert verzoekster aan *"dat haar situatie op het ogenblik van haar aanvraag in zijn geheel dezelfde is als de situatie op heden. Dat niet kan ingezien worden hoe de DVZ thans besluit tot intrekking terwijl het gegeven dat zij niet samenwoonde met haar man ingevolge een rechterlijke beslissing reeds bestond op het ogenblik van haar aanvraag. Dat zulk een schending betekent van het vertrouwensbeginsel. Verzoekster mocht er immers van uitgaan dat de toezegging die haar was gedaan door de afgifte van de F kaart niet zou worden ingetrokken."*

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid.

Er dient te worden vastgesteld dat ondanks het gegeven dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op de hoogte was van het feit dat verzoekster en haar echtgenoot geen gezinscel vormden en dat zij ingevolge een beslissing van de vrederechter

